

## UMRO O. IVAN KOZELJ

U nedjelju, 27. lipnja, u 87. godini života, nakon duge i teške bolesti preminuo je na Jordanovcu u Zagrebu o. Ivan Kozelj DI. Ove godine trebao je proslaviti 57 godina svećeništva i 70 godina redovništva.

Prema autobiografskim podacima „o. Kozelj se rodio 25. VI. 1896. u Olševku pri Kranju u Sloveniji. Gimnaziju je svršio u dječjačkom sjemeništu u Travniku, gdje je pred ispitnom komisijom državne gimnazije iz Sarajeva g. 1917. s odlikom položio ispit zrelosti. Filozofske nauke započinje g. 1917. u Innsbrucku u Collegium Maximum reda, a savršava ih radi sloma Austrije g. 1920. u Sarajevu. Dvije godine predaje na travničkoj gimnaziji jezike i profanu povijest, uz druge dužnosti pri odgoju sjemenišne mladeži. Od g. 1922—1926. nalazi se na bogoslovskim studijama u Collegium Maximum reda u Louvainu. G. 1925. posvećen je za svećenika; a g. 1926. s uspjehom polaže examina ex universa philosophia et theologia ad gradum čime prema tadašnjim statutima papinske univerze Gregoriane stječe doktorski stupanj iz filozofije i teologije. Zatim godinu dana boravi u Irskoj, gdje obavlja i tzv. treću probaciju. U Zagreb dolazi 1927; dodijeljen je uredništvu Života, a radi i u raznim Marijinim kongregacijama, osobito s akademičarima, i u akademskom društvu Mahnić. G. 1928. polazi u družbin kolegij filozofije u Pullach kraj Münchena i tu uz o. Bernharda Janssena proučava povijest filozofije. G. 1929. polaže zadnje i svečane redovničke zavjete, te od tada stalno ostaje u Zagrebu. Preuzima rad u uredništvu Života; kod akademske mladeži i u samoj bazilici Presvetog Srca; a uz to ekskurira osobito na duh. vježbe raznim redovničkim zajednicama i po srednjoškolskim zavodima. G. 1931. bira ga Hrvatska bogoslovna akademija za svog člana radnika. Iste godine premješten je na Jordanovac i imenovan učiteljem novaka. Tu će službu vršiti sve do g. 1939. Uz to je i rektor Kolegija na Jordanovcu, upravitelj kapele sv. Josipa, gdje redovito propovijeda i ispovijeda; daje često duh. vježbe u Domu duh. vježbi i svećenicima — raznim grupama laika; a nastavlja i radom u kongregacijama. G. 1941. postaje profesorom filozofije na Filozofskom institutu reda na Jordanovcu. Glavna mu je struka psihologija; a prema potrebi predaje i teodiceju i etiku, a osobito povijest filozofije. Uz svoj profesorski rad nastavlja i opsežno pastoralno djelovanje. Povremeno je moderator kongregacije svećenika, akademski obrazovane gospode, muške i ženske akademske omladine; godinama propovijeda u bazilici Presv. Srca u 11. sati; daje brojne tečajeve duh. vježbi svećenicima i bogoslovima u gotovo svim

hrvatskim i slovenskim dijecezama; nastupa s predavanjima na raznim ferijalnim tečajevima i drugim priredbama; radi kao vođa duh. vježbi u raznim ženskim redovničkim zajednicama kao izvanredni egzortator; s kongregacijom akademičara i uz pomoć ostalih kat. akademskih organizacija uvodi kod nas uskrnsne kongregacije za akademsku mladež, koje se pomalo razvijaju u uskrnsne konferencije za intelektualce uopće; uskrnsne konferencije često drži sam”.

Od god. 1951. do umirovljenja bio je profesor kršćanske filozofije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu i tako odgojio generacije hrvatskih svećenika.

*(AKSA, 28. lipnja 1982.)*

#### U IME KATOLIČKOG BOGOSLOVNOG FAKULTETA OPROŠTAJNO SLOVO ODRŽAO DR. VJEKOSLAV BAJSIĆ

Dragi prijatelji!

Prilikom ispraćaja posmrtnih ostataka o. Kozelja na počinak u nadi uskrsnuća želio bih u ime Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu, a također kao njegov nasljednik na katedri filozofije izreći riječ hvale i zahvalnosti za njegov dugogodišnji rad na toj ustanovi, za velikodušnu pomoć koju je pružao studentima teologije u stjecanju njihove teološke kulture i u pripremi za svećenički poziv.

Izvana gledajući, čini se da se o tom nema mnogo reći. Prof. Kozelj nakon smrti o. Grimma, koji je predavao filozofiju na Fakultetu preuzeo je godine 1962. njegovo mjesto. Bilo je to u nekom smislu krizno doba Fakulteta, jer se nakon nesvojevoljnog izdvajanja iz cjeline Sveučilišta morao organizirati – bilo je i raznih sumnji oko toga – kao čisto crkvena ustanova. Uskoro, godine 1954. napustio je dotadašnji dugogodišnji profesor filozofije i dekan dr. Vilim Keilbach rad na Fakultetu da bi prihvatio ponuđeno mjesto u Beču i, kasnije, u Münchenu. Tako je, kako je vidljivo iz godišnjih izvještaja, glavninu posla morao ponijeti prof. Kozelj na svojim leđima. Uz prigodnu pomoć drugih profesora mogla se nastava ipak odvijati svojim normalnim tijekovima, sve do dolaska novih snaga početkom 60-tih godina. Godine 1960. postaje izvanrednim profesorom, vrši zdušno svoje profesorske dužnosti, objavljuje radove u obnovljenoj reviji Fakulteta, Bogoslovskoj smotri, pomaže svojim savjetom u Fakultetskom vijeću. Navršivši 1966. 70. godinu života, premda još u punom posjedu i tjelesnih i duševnih snaga, smatra da je došlo vrijeme da preda svoju službu u ruke mlađoj generaciji, te daje ostavku.

Prof. Kozelj bio je tiho biće. Ne smijemo u njemu tražiti profesora uske specijalizacije koji ne zna ni za što osim za probleme svoje struke ili pak nemirna inicijatora dalekosežnih pothvata. Za to je bio preširok čovjek, te su mu u dodiru s mladim studentima bila u prvom planu pedagoška, manje istraživačka nastojanja, jer i filozofija je samo dio života. S druge strane, kako se očituje iz njegovih zapisa, volio je tu za mnoge ljude pomalo nastranu i od života daleku disciplinu,

pogotovo kao kulturnu baštinu velikih kršćanskih mislilaca srednjega vijeka. Napokon riječ je o toliko ljudskom nastojanju oko istine, koja na kraju, izvire iz božanskih vrela.

Smrt je za kršćanina čas punine objave, čas potpunog svjetla istine. Neka mu to postignuće bude uz naše riječi i osjeća je nagradom za napore kojima je tolike generacije mladih vodio na putovima ljudske misli prema istom cilju.

Počivao u miru, u zajedništvu sa svima svetima.